

אסף הינדן "מבואות"

בתערוכת היחיד של אסף הינדן "מבואות" בלובי מקום לאמנות שני חלקים מרכזיים. בחלק הראשון שתי סדרות תצלומים, שבכולם מתועד אובייקט הנושא מטען רחב יותר מכפי שנראה לעין ודורש פיענוח. בסדרה הראשונה, "קטלוג מקביל", שורה של תצלומי קטלוג פתוח, שכל אחד מהם מוצג בזווית חדה ביחס למסגרת. הינדן שתל בכולם אינפורמציה נוספת מתוך קטלוג מכירה פומבית מ-1937 של עבודות אמנות שנבזזו בידי הנאצים. העבודות היו שייכות במקור לאמה באדג', יהודייה מהמבורג, שהורישה אותן לבתי אבות שהקימה בעיר.

סדרה נוספת של עבודות, "יהושע", מציגה תצלומים של אובייקטים שהקשר ביניהם לא ברור והם נראים כתיעוד של פריטים כמו-ארכיאולוגיים או כמו-מוזיאליים. רוב הפריטים הוצגו בגינת השכן של הינדן, שהיה אספן משוקי פשפשים. העיסוק בצילום אינדקסיאלי מסוג זה מציף את השאלה, מי עומד מאחורי המצלמה, או מי הגורם המבקש את התיעוד ולשם מה.

חלקה השני של התערוכה בוחן חללי מבואה, חללי מעבר המקדמים את פני הנכנסים לבניין או למוסד, מקומות שלא שוהים בהם אלא רק חולפים דרכם, ולא נותרת בהם עדות חומרית לעוברים ושבים. כך, בתצלום "סלון" (2020) נראה סלון מסוגן המשמש מבואה למרכז מורשת לזיכרון השואה של יהודי סלונקי בקומת מרתף בבית אבות בפתח תקווה. בתוך התצלום, מאחורי אזור הישיבה בסגנון סלונקי, תצלום נוף גדול של סלונקי בתקופת המלחמה, הפוער חלל נוסף - כמעין חלון - מעבר לחלל הסלון.

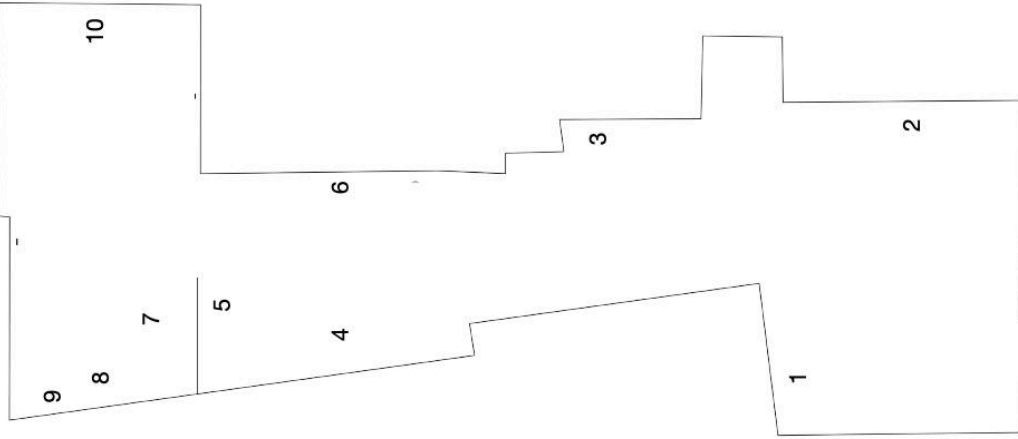
בחלק זה של ההצבה הינדן בוחן גם את חלל הלובי עצמו, גלריה הממוקמת במבואה של בניין מגורים. הוא משכפל את הארון הפונקציונלי הנמצא בלב החלל ומעניק לו מקום מרכזי וחושף את אחורי הקלעים שלו, את אזור הפיקוד הטכני של הבניין, ובכך קושר בין ייצוג למקור, בין הסמוי מהעין לבין הגלוי.

בחדר המרכזי של החלל הקים הינדן "עמדת עבודה", מעין פינה לשוער הבניין, לאחראי על הגלריה או לארכיבאי. בחלל זה מציג הינדן את התצלום "ללא כותרת (שועל, בית שטרמן)" (2018), ואת התצלום "ללא כותרת (צבי ישראלי, בית שטרמן)" (2018). שני תצלומים אלה, שבמרכזם פוחלץ של חיה, לצד סדרת הכלים "יהושע", מעלים על הדעת קשר בין פעולת הפחלוצ לבין הלחם של חלקי כלים ממוחזרים, פעולת הדפדוף בספרים וההתערבות בתוכנם.

בחלל הפנימי מוצגת עבודת וידיאו, שקיר החלל הנראה בה נע באיטיות פנימה ואחורה, כאלמנט פנאומטי המייצר דימוי של חלל בתוך חלל, כמסדרון אינסופי. כאן מגיע לשיאו העיסוק של הינדן באשליה של חלל - "טרומפ-ל'ויל" (Trompe-l'œil) - באפקט הציורי העתיק המדמה אופטית חלל באופן שממשיך את החלל שהציור נמצא בו. התעתוע אצל הינדן מתקיים, למשל, דרך היחס בין המצע שעליו מונח הספר למסגרת העבודה, או בין תצלום הארונות הממשיך את הארון הקיים בחלל.

באמצעות פעולת הצילום, השימוש בהגדלה, בתוכנת תלת-ממד ובהצבה בחלל, הינדן בוחן את היכולת של מושא הצילום להתנסח מחדש בתוך המרחב המשתנה של הגלריה. כך, תנועת דפדוף בספר היא כמו תנועה בין שכבות, כשבכל דף מתגלה אינפורמציה הפותחת צוהר לעולמות או לחללים דמיוניים נוספים. כמו בחלל הווירטואלי של עבודת הווידאו, המייצר שכבות וממדים הנפתחים זה לתוך זה, כך גם השימוש של הינדן בחלל הגלריה מאפשר רובדיות מן הפנים לחוץ ומהחוץ פנימה (למשל, אל תוך הארון רב-הדלתות והחוצה ממנו).

אוצרת: אורית מור
פברואר 2024

**אסף הינדן
מבואות**

1. קטלוג מקבילי (Mrs. Hicks and Marquis de Montault), 2021, מדיה מעורבת, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 35x50 ס"מ
2. ללא כותרת, 2024, צילום, הורקת דיו על נייר, 257x232 ס"מ
3. תוכי, 2021, מדיה מעורבת (מידול תלת ממדי על חומר ארכיון, 1937), הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 40x30 ס"מ
4. ללא כותרת (יהושע), 2021, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 45x45 ס"מ
 קָּהָל, 2020, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 45x45 ס"מ
 יהושע (בסא), 2019, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 45x45 ס"מ
 יהושע (שפירתי), 2019, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 45x45 ס"מ
 יהושע (מפוח), 2019, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 45x45 ס"מ
5. ללא כותרת (שועל, בית שטורמן), 2018, צילום, הורקת דיו על נייר ארכיבי, 55x76 ס"מ
6. ללא כותרת (צבי איץ ישראלי, בית שטורמן), 2018, צילום, הורקת דיו על נייר ארכיבי, 76x102 ס"מ
7. הפיוודור, 2021, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 65x45 ס"מ
8. סלון (פמח תקווה), 2020, צילום, הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 105x115 ס"מ
9. רשת, 2021, מדיה מעורבת (מידול תלת ממדי על גבי צילום ארכיון, 1937), הורקת דיו פיגמנטי על נייר ארכיבי, 55x50 ס"מ
10. ללא כותרת, 2024, וידאו, 13:07 דק'